

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 5CoCsp/60/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7819203577
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 03. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Adriana Murínová
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2021:7819203577.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Adriany Murínovej a členiek JUDr. Slávky Zborovjanovej a JUDr. Zuzany Stolárovej v spore žalobcu SMSCREDITS s.r.o. so sídlom v Žiline, Dlhá 95C, IČO: 44 769 911, zastúpeného HRONČEK&PARTNERS, s.r.o. so sídlom v Žiline, Kálov 1, IČO: 47 248 327, proti žalovanému A. D., E.. XX.X.XXXX, bytom v S. XXX, o zaplatenie 190,- € s príslušenstvom, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Rožňava zo dňa 17. júna 2020 č.k. 11Csp/77/2019-124 takto

rozhodol:

P o t v r d z u j e rozsudok.

P r i z n á v a žalobcovi náhradu trov odvolacieho konania v plnom rozsahu voči žalovanému.

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým rozsudkom Okresný súd Rožňava (ďalej aj „súd prvej inštancie“ alebo „súd“) rozhodol tak, že žalovaný je povinný v lehote troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi sumu 190,- €, spolu s úrokom z omeškania vo výške 5,00 % ročne: zo sumy 350,- € od 3.12.2016 do 21.12.2016, zo sumy 340,- € od 22.12.2016 do 28.12.2016, zo sumy 335,- € od 29.12.2016 do 9.1.2017, zo sumy 330,- € od 10.1.2017 do 26.1.2017, zo sumy 327,60,- € od 27.1.2017 do 3.2.2017, zo sumy 324,10,- € od 4.2.2017 do 6.2.2017, zo sumy 190,- € od 25.4.2018 do zaplatenia (výrok I.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, s tým, že o výške týchto trov bude rozhodnuté samostatným uznesením po právoplatnosti tohto rozsudku (výrok II.)

2. Rozhodol tak podľa §657, § 658 ods. 1, § 53 ods. 6, § 54a, §100 ods. 1 a 2, § 101, § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka, § 1 ods.1 a § 3 ods. 1 nariadenia vlády SR č. 87/1995 Z.z., ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka a podľa § 1 ods. 3 písm. I), § 24 ods. 1, § 7 ods. 1 a § 11 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (ďalej len „ZoSÚ“).

3. Pri rozhodovaní vychádzal súd z nespornej skutočnosti, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 350,- €, ktorú sa žalovaný zaviazal vrátiť v lehote jej splatnosti, t.j. do 2.12.2016, ktorú povinnosť žalovaný porušil. Dospel k záveru, že žalobca preukázal, že došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky do 2.12.2016, a to z potvrdení transakcií z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 1.11.2016 a dňa 16.11.2016, ktorými došlo k predĺženiu lehoty splatnosti pôžičky opakovane vždy o 15 dní. Súd sa nezaoberal, či došlo k porušeniu povinnosti veriteľa posúdiť s odbornou starostlivosťou schopnosť spotrebiteľa splácať spotrebiteľský úver podľa § 7 ods. 1 ZoSÚ, nakoľko žalobca si v konaní uplatnil len nárok na zaplatenie 190,- €, ktorý je nižší, ako by mohol požadovať aj v prípade, že by došlo k určeniu, že úver sa považuje za bezúročný a bez poplatkov. Námietku premlčania vznesenú žalovaným odkazom na dátum podania žaloby 30.11.2019 a uplynutie lehoty troch rokov od dátumu ukončenia zmluvy dňa 3.11.2016, súd vyhodnotil ako nedôvodnú s odôvodnením, že konečná splatnosť pôžičky bola na žiadosť žalovaného

dvakrát predĺžovaná, a to až do 2.12.2016, kedy sa stal celý dlh splatným, a žaloba tak bola na súd podaná pred uplynutím trojročnej premlčacej doby. Žalovaný nárok preto nebol premlčaný. Vychádzajúc zo zistenia, že žalovaný doposiaľ uhradil žalobcovi celkovo sumu 29,40,- €, a to úhradou v sume 10,- € dňa 21.12.2016, 5,- € dňa 28.12.2016, 5,- € dňa 9.1.2017, 2,40,- € dňa 26.1.2017, 3,50,- € dňa 3.2.2017 a v sume 3,50,- € dňa 6.2.2017, konštatujúc, že v konaní nebolo preukázané, že by žalovaný zvyšok svojho záväzku v sume 320,60,- € splnil, resp. že by tento peňažný dlh zanikol iným spôsobom, súd žalobe v časti o zaplatenie istiny pôžičky vo výške 190,- € ako skutkovo a právne dôvodnej vyhovel, a to rešpektujúc zásadu, že nikomu nemožno priznať viac ako žiada, nakoľko žalobca vo svojej žalobe si uplatňoval len nárok na zaplatenie sumy 190,- €. Súd nevyhovel žiadosti žalovaného splácať predmetný dlh v splátkach. Vzhľadom na výšku istiny s príslušenstvom, ku ktorej zaplateniu zaviazal súd žalovaného a nedostatočné odôvodnenie majetkových pomerov žalovaného, mal súd za to, že nebolo dôvodné povoliť žalovanému splácanie dlhu v splátkach. Žalobca si uplatnil úrok z omeškania vo výške 5 % ročne odo dňa nasledujúcom po dni, kedy sa žalovaný s plnením svojho peňažného dlhu dostal do omeškania, teda keď poskytnutú pôžičku nezaplatil v dojednanej lehote splatnosti, t.j. od 3.12.2016. Súd preto žalobnému návrhu v časti úroku z omeškania z istiny pôžičky rovnako vyhovel. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodol podľa § 262 ods. 1 CSP v spojitosti s § 255 ods. 1 CSP. Žalobca mal v konaní plný úspech, preto súd žalobcovi priznal nárok na náhradu trov konania vo výške 100 % s tým, že nenašiel dôvody odôvodňujúce použitie ustanovenia § 257 CSP.

4. Proti rozsudku podal v celom rozsahu odvolanie žalovaný z dôvodov podľa § 365 ods.1 písm. d), e), f) a h) CSP a žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na nové rozhodnutie vo veci, alternatívne aby napadnuté rozhodnutie zmenil tak, že žalobu zamietal. Súdu prvej inštancie žalovaný vytkol, že z odôvodnenia rozsudku nevyplýva, že oboznámil strany sporu o sporných a nesporných skutočnostiach a o predbežnom právnom posúdení veci (§ 181 ods. 2 CSP), a že nevykonal dokazovanie listinami navrhovanými žalovaným, čím znemožnil žalovanému výkon procesných práv do tej miery, že bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces, pričom vzniknuté nedostatky nemožno za žiadnych okolností napraviť v odvolacom konaní. Žalovaný tiež namietol, že súd vec nesprávne právne posúdil v zmysle ZoSÚ, zákona č. 250/2001 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a Občianskeho zákonníka, na tvrdenia žalovaného neprihliadol, čím porušil rovnosť strán, a tým právo na spravodlivý súdny proces. Súdu prvej inštancie žalovaný ďalej vytkol, že sa vôbec nevysporiadal s dôkazmi predloženými žalobcom, nesprávne sa vysporiadal s námietkou premlčania vznesenou žalovaným a priznal nárok žalobcovi na základe neplatného dojednania, aj napriek skutočnosti, že neprijateľnosťou zmluvných podmienok sa musí súd vysporiadať ex offio v prípade, že ide o žalovaného spotrebiteľa - slabšiu zmluvnú stranu. V tomto prípade súd akceptoval podmienku predĺženia lehoty ako platný právny úkon a od momentu predĺženia úhrady počítal premlčanie lehoty. Podľa názoru žalovaného je zmluvná podmienka nachádzajúca sa v zmluvných podmienkach v bode 6. neplatná a ak by súd vyhlásil za neprijateľnú zmluvnú podmienku ustanovenie o prolongácii splatnosti pôžičky, čo znamená, že splatnosť pôžičky sa nemenila a bola určená dňom 3.11.2016, námietka žalovaného o premlčaní nároku je relevantná, lebo žaloba bola podaná dňa 30.11.2019, premlčacia lehota začala plynúť dňa 4.11.2016 a skončila dňa 4.11.2019.

5. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu uviedol, že s tvrdeniami žalovaného sa nestotožňuje. Žalobca sa v predmetnom konaní domáha oprávnenie svojho nároku, ktorý mu vznikol z titulu peňažnej pôžičky poskytnutej žalovanému na základe riadne dojednanej zmluvy a najmä na základe žiadosti žalovaného, ktorý svoj záväzok do dnešného dňa nesplnil a naďalej ho splniť odmieta. Žalobca má za to, že zmluva neprijateľná a nekalé zmluvné podmienky neobsahuje, pričom túto skutočnosť už súdu preukázal vo vyjadrení k odporu žalovaného zo dňa 3.2.2020. Podčiarkol, že žalovaný využil možnosť, ktorú mal v zmysle všeobecných obchodných podmienok a predĺžil si lehotu splatnosti pôžičky, poplatok za predĺženie lehoty splatnosti uhradil žalovaný na základe svojho slobodného rozhodnutia, smerujúceho k tomu, aby bola splatnosť pôžičky predĺžená. V súlade so zmluvnými podmienkami tak došlo k predĺženiu lehoty splatnosti, a to až do 2.12.2016, teda premlčacia doba začala plynúť dňom 3.12.2016 a uplynula 3.12.2019. Žalobca návrh na vydanie platobného rozkazu podal na súd dňa 30.11.2019. Na základe uvedených skutočností mal žalobca za to, že nárok žalobcu zo zmluvy o pôžičke riadne vznikol, naďalej trvá, nárok žalobcu na zaplatenie 190,- € je dôvodný, preto žiadal, aby odvolací súd napadnutý rozsudok potvrdil.

6. Odvolací súd (§ 34 CSP) prejednal odvolanie žalovaného ako podané v zákonom stanovenej lehote a oprávnenou osobou proti rozhodnutiu, proti ktorému je prípustné, bez nariadenia odvolacieho

pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP a contrario, v rozsahu vyplývajúcom z § 379, § 380 ods. 1, 2 CSP a dospel k záveru, že odvolanie nie je dôvodné. Žalovaným uplatnené odvolacie dôvody v prejednávanej veci nie sú dané.

7. Po preskúmaní obsahu spisu a odôvodnenia napadnutého rozhodnutia odvolací súd konštatuje, že rozsudku súdu prvej nemožno vytknúť nedostatočné zistenie skutkového stavu, ani že by súd vzal do úvahy skutočnosti, ktoré z vykonaných dôkazov alebo prednesov sporových strán nevyplynuli, že by súd opomenul niektoré rozhodujúce skutočnosti, ktoré boli vykonanými dôkazmi preukázané, alebo že by v jeho hodnotení dôkazov bol logický rozpor, prípadne, že by výsledok jeho hodnotenia dôkazov nezodpovedal tomu, čo malo byť zistené spôsobom vyplývajúcim z § 192, 193, § 194 a § 205 CSP alebo že by súd prvej inštancie na zistený skutkový stav aplikoval nesprávne zákonné ustanovenia alebo že by použité zákonné ustanovenia nesprávne vyložil, ak žalobe vyhovel vychádzajúc z úsudku, že žalobou uplatnený peňažný nárok žalobcu na úhradu zostatku dlhu z peňažnej pôžičky, bol žalobcom uplatnený včas. Nebola zistená ani iná vada, ktorá by mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci v zmysle § 365 ods. 1 písm. a) a b) CSP, ku ktorej je odvolací súd povinný prihliadať z úradnej povinnosti. Rozsudok je v jeho výroku vecne správny. Argumenty uvedené žalovaným v odvolaní neumožňujú prijať iné závery a vecnú správnosť napadnutého rozsudku nie sú spôsobilé spochybníť. Ani počas odvolacieho konania nevyšli najavo také skutočnosti, ktoré by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej.

8. Vecne správne a zákonu zodpovedajúce sú aj dôvody rozsudku, s ktorými sa odvolací súd stotožňuje a na tieto odkazuje (§ 387 ods. 2 CSP). Preto len na zdôraznenie jeho správnosti a k odvolacím námietkam žalovaného odvolací súd uvádza nasledovné:

9. V prvom rade žalovanému sa nepodarilo spochybníť vecnú správnosť odvolaním napadnutého rozsudku námietkou, že súd prvej inštancie znemožnil žalovanému výkon procesných práv do tej miery, že bolo porušené právo na spravodlivý súdny proces tým, že neoboznámil strany sporu o sporných a nesporných skutočnostiach a o predbežnom právnom posúdení veci (§ 181 ods. 2 CSP), a že nevykonal dokazovanie listinami navrhovanými žalovaným, a to za stavu, ak predbežné právne posúdenie veci sa vykonáva na pojednávaní, a žalovaný sa pojednávania vytýčeného na deň 17.6.2020 nezúčastnil, pričom vo svojom písomnom podaní zo dňa 1.6.2020 (č.l. 118 súdneho spisu) výslovne žiadal, aby súd vec prejednal v jeho neprítomnosti s tým, že trval na zamietnutí žaloby z dôvodu, že nárok žalobcu je premlčaný a pre prípad, že sa súd „nestotožní s premlčaním pohľadávky“, žiadal súd o povolenie „dosplácať“ nárok, ktorý žalobcovi prináleží v 15,- € s odôvodnením, že jeho „príjem nedosahuje ani životné minimum“, a ak z odôvodnenia napadnutého rozsudku plynie, že súd v dôvodoch rozhodnutia náležite uviedol, ktoré dôkazy vykonal, ktoré rozhodujúce skutočnosti, z vykonaných dôkazov mal za preukázané a vzal do úvahy pri rozhodovaní a ktoré zákonné ustanovenia na zistený skutkový stav aplikoval a prečo. Žalovaný vo svojom odvolaní nekonkretizoval, aký konkrétny dôkaz, ktorý označil alebo predložil súd prvej inštancie mal vykonať a nevykonal ho, hoci ho žalovaný vykonať navrhoval. Rozsudok súdu tak v okolnostiach súdenej veci nemožno bez ďalšieho z tohto dôvodu vyhodnotiť ani ako prekvapivý, nakoľko žalovaný mal možnosť riadne a včas uplatniť svoju procesnú obranu v konaní.

10. Preskúmané rozhodnutie nemožno považovať ani za svojvoľné, zjavne neodôvodnené, resp. ústavne nekonformné, pretože súd sa pri výklade a aplikácii zákonných predpisov neodchýlil od znenia príslušných ustanovení a nepoprel ich účel a význam. Je zrejmé, že v súlade so skutkovými tvrdeniami žalobcu v žalobe a procesnou obranou žalovaného v odpore proti platobnému rozkazu i v ďalších jeho písomných vyjadreniach, po vykonanom dokazovaní žalobcom predloženými dôkazmi zo skutkových tvrdení žalobcu a ním predložených dôkazov, vzhľadom na žalovaným vnesenú námietku premlčania uplatneného nároku žalobcu, súd správne v prvom rade zisťoval, či nárok žalobca uplatnil na súde včas a v konkrétnych okolnostiach súdenej veci adekvátne uzavrel, že žalobca nárok uplatnil v rámci premlčacej lehoty. Odvolací súd na tomto mieste pripomína, že do obsahu práva na spravodlivý súdny proces podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a slobôd nepatrí právo sporovej strany, aby sa všeobecný súd stotožnil s jej právnymi názormi, navrhovaním a hodnotením dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. IV. ÚS 252/04), nepatrí tam ani právo strany sporu vyjadrovať sa k spôsobu hodnotenia ním navrhnutých dôkazov súdom, prípadne sa dožadovať ňou navrhnutého spôsobu hodnotenia vykonaných dôkazov (por. napr. rozhodnutie Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. I. ÚS 97/97), resp. toho, aby súdy preberali alebo sa riadili výkladom všeobecne záväzných predpisov, ktorý predkladá strana sporu (napr. rozhodnutia Ústavného súdu

Slovenskej republiky sp. zn. II. ÚS 3/97, II. ÚS 251/03), ani právo na to, aby bola sporová strana pred všeobecným súdom úspešná, teda aby bolo rozhodnuté v súlade s jej požiadavkami a právnymi názormi.

11. Žalovanému sa vecnú správnosť napadnutého rozsudku nepodarilo spochybníť ani bližšie nekonkretizovanou námietkou nesprávnej aplikácie zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov, zák. č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa a o zmene zákona Slovenskej národnej rady č. 372/1990 Zb. o priestupkoch v znení neskorších predpisov a Občianskeho zákonníka.

12. Z obsahu spisu vyplýva, že žalobca sa žalobou domáhal uloženia povinnosti žalovanému zaplatiť mu istinu 190,- € s príslušenstvom, a to na základe uzavretej Zmluvy o pôžičke č. 027121/19.10.16 (ďalej len „Zmluva“). Je nesporné, že medzi žalobcom ako iným veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola dňa 19.10.2016 prostredníctvom diaľkovej komunikácie uzatvorená Zmluva v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka a zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „zák. č. 266/2005 Z. z.“), ktorá je vzhľadom na povahu zmluvných strán zmluvou spotrebiteľskou (žalobca konal pri uzatváraní Zmluvy v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti v postavení dodávateľa, žalovaný - fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní Zmluvy nekonal v rámci svojho zamestnania, povolania alebo podnikania v postavení spotrebiteľa). Neoddeliteľnou súčasťou Zmluvy sú Zmluvné podmienky. Na základe tejto Zmluvy žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky vo výške 350,- €, ktoré sa žalovaný zaviazal vrátiť spolu s odplatom vo výške 28,24 € (bod 1. Zmluvy) v lehote 15 dní od prijatia pôžičky. Žalovaný túto povinnosť čiastočne splnil viacerými čiastkovými platbami a žalobca si po vlastnom uvážení uplatňoval dlh vo výške 190,- €.

13. Z obsahu odvolania žalovaného plyní, že žalovaný v podstate namieta, že zmluvná podmienka o predĺžení splatnosti pôžičky je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, a preto je neplatná, z čoho následne vyplýva, že všetky platby žalovaného majú byť započítané na istinu a keďže nemohlo dôjsť k predĺženiu splatnosti pôžičky, nárok žalobcu je z dôvodu uplynutia premlčacej lehoty premlčaný.

14. S týmto názorom žalovaného sa nemožno stotožniť.

15. Žalovaným namietaná zmluvná podmienka uvedená v bode 6. (v skutočnosti ide o bod 8., pozn. odvolacieho súdu) Zmluvných podmienok spoločnosti SMS CREDITS River Euro, s.r.o., pre krátkodobé peňažné pôžičky dojednané prostredníctvom internetu a textových správ SMS, nie je podľa odvolacieho súdu neprijateľnou zmluvnou podmienkou.

16. Podľa § 53 ods. 1 prvá veta Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa. Čo treba rozumieť „značnou nerovnováhou“, možno vydedukovať z úpravy neprijateľných podmienok upravených v odseku 4. Za značnú nerovnováhu treba vždy považovať také právne postavenie spotrebiteľa, ktoré mu nedovoľuje alebo značne obmedzuje uplatňovanie nárokov, ktorými sa domáha riadneho plnenia zo zmluvy, resp. nápravy už prijatého plnenia (vrátane uplatnenia nárokov vyplývajúcich zo zodpovednosti za vady, omeškanie či škodu), alebo ktoré sa týkali možnosti odstúpenia od zmluvy. Žalovaný spotrebiteľ v priebehu sporu a ani v odvolaní neuviedol v čom konkrétne vidí splnenie podmienky neprijateľnosti, a to vyvolanie stavu značnej nerovnováhy v právach a povinnostiach zmluvných strán v jeho neprospech. V zmysle tohto ustanovenia po aktívnom konaní dlžníka - spotrebiteľa (zaplatení odplaty za predĺženie splatnosti pôžičky), veriteľ svojim konaním (buď aktívnym - odoslaním SMS s uvedením konkrétnych údajov, alebo pasívnym - neodoslaním SMS o nesúhlase s predĺžením splatnosti pôžičky) vyvolá predĺženie lehoty splatnosti pôžičky za podmienok uvedených v zmluvných podmienkach. Odvolací súd má za to, že v tomto prípade sa nejedná o neprijateľnú zmluvnú podmienku, ktorá by spôsobovala značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, keďže žiadosť žalovaného o predĺženie splatnosti žalujúci dodávateľ akceptoval v súlade s dohodou so žalovaným. Nakoľko v prejednávacom prípade boli splnené všetky podmienky potrebné na predĺženie splatnosti pôžičky v zmysle ustanovení Zmluvy, súd prvej inštancie správne uzavrel, že nárok žalobcu nie je premlčaný, a bol uplatnený včas, a to navyše za stavu, ak podľa § 151 ods. 1 CSP skutkové tvrdenia strany, ktoré protistrana výslovne nepoprela, sa považujú za nesporné, a žalovaný v priebehu sporu nerozporoval zaplatenie poplatku za predĺženie lehoty splatnosti pôžičky, práve naopak svojim konaním preukázal úmysel splatnosť pôžičky predĺžiť, keď dvakrát po sebe (podľa zmluvných podmienok je možné každú pôžičku predĺžiť najviac dvakrát za sebou)

presne v posledný deň splatnosti (podľa zmluvných podmienok je možné využiť možnosť predĺženia splatnosti pôžičky najneskôr do posledného dňa splatnosti) zaplatil žalobcovi - veriteľovi dohodnutú „odplatu“ vo výške 28,24,- € s poznámkou pre príjemcu „Úhrada poplatku na predĺženie splátky na VS 027121“. Žalobca výpismi z účtu preukázal platby žalovaného na uvedený účel. Keďže žalovaný dvoma platbami s úmyslom predĺžiť si dobu splatnosti pôžičky predĺžil splatnosť pôžičky do 1.12.2016 (17.11.2016 -1.12.2016), pôžička sa stala splatnou 2.12.2016, a žalobca podal žalobu 30.11.2019, ide o nepremlčaný nárok uplatnený v 3-ročnej premlčacej lehote.

17. Pretože odvolací súd nenašiel v napadnutom rozsudku ani v konaní mu predchádzajúcom naplnenie odvolacích dôvodov tak ako ich uviedol žalovaný, napadnutý rozsudok ako vecne správny v zmysle § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

18. Podľa § 396 ods. 1 CSP, ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

19. Podľa § 255 ods. 1 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

20. Výrok o trovách odvolacieho konania sa opiera o § 396 ods. 1 CSP s poukazom na § 255 ods. 1 CSP. Úspešnou stranou odvolacieho konania bol žalobca, ktorému tak vznikol nárok na náhradu trov odvolacieho konania voči žalovanému v plnom rozsahu 100 %. O výške náhrady trov odvolacieho konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozhodnutia, samostatným uznesením (§ 262 ods. 2 CSP). Žalovaný nemal úspech v odvolacom konaní, preto mu náhrada trov odvolacieho konania nepatrí.

21. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Košiciach pomerom hlasov 3:0 (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozhodnutiu odvolanie **n i e j e** prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov, b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu, c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník, d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie, e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky, a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu, b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada, c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvo pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 1, 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP). Povinnosť podľa odseku 1 neplatí, ak je a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa, c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).